

Bediüzzaman'a göre; Âlem-i İslâm üzerindeki fitnekârane siyaset

Şimdi beşerde insan suretinde şeytanın vekili olan ruh-u gaddar, fitnekârane siyasetiyle cihanın her tarafına kundak sokan el-hannas, altı hutuvatıyla âlem-i İslâmı ifsad için insanlarda ve insan cemaatlerindeki habis menbaları ve tabiatlarındaki muzır madenleri, fiilî propaganda ile işlettiyor, zayıf damarları buluyor.

HUTUVAT-I SİTTE'DEN...

Herbir zamanın insî bir şeytanı vardır. Şimdi beşerde insan suretinde şeytanın vekili olan ruh-u gaddar, fitnekârane siyasetiyle cihanın her tarafına kundak sokan el-hannas, altı hutuvatıyla âlem-i İslâmı ifsad için insanlarda ve insan cemaatlerindeki habis menbaları ve tabiatlarındaki muzır madenleri, fiilî propaganda ile işlettiyor, zayıf damarları buluyor.

Kiminin hırs-ı intikamını, kiminin hırs-ı câhını, kiminin tamahını, kiminin humkunu, kiminin dinsizliğini, hattâ en garibi kiminin de taassubunu işletip siyasetine vasita ediyor.

BİRİNCİ HATVESİ: Der veya dedirir:

“Siz kendiniz de dersiniz ki: Musibete müstehak oldunuz. Kader zalim değil, adalet eder. Öyleyse, size karşı muameleme razı olunuz.”

Şu vesveseye karşı demeliyiz: Kader-i İlâhi isyanımız için musibet verir. Ona rızâdâde olmak, o günahın tevbe demektir. Sen ey mel'un! Günahımız için değil, İslâmiyetimiz için zulmettin ve ediyorsun. Ona rıza veya ihtiyarla inkiyad etmek—neûzü billâh—İslâmiyetten nedamet ve yüz çevirmek demektir.

Evet aynı şeyi—hem musibettir—Allah verir, adalet eder. Çünkü günahımıza, şerrimize zecren ondan vazgeçirmek için verir. O şeyi aynı zamanda beşer verir, zulmeder. Çünkü, başka sebebe binaen ceza verir. Nasıl ki düşman-ı İslâm, aynı şeyi bize icra ediyor. Çünkü Müslümanız.

İKİNCİ HATVESİ: Der ve dedirtir:

“Başka kâfirlere dost olduğunuz gibi bana da dost ve taraftar olunuz. Neden çekiniyorsunuz?”

Şu vesveseye karşı deriz:

Muavenet elini kabul etmek ayrıdır. Adâvet elini öpmek de ayrıdır. Bir kâfirin herbir sıfatı kâfir olmak ve küfründen neş’et etmek lâzım olmadığından, İslâmın eski ve mütecaviz bir düşmanını def’ için, bir kâfir muavenet elini uzatsa, kabul etmek İslâmiyete hizmettir.

Senin ise, ey kâfir-i mel’un, senin küfründen neş’et eden teskin kabul etmez husumet elini öpmek değil, temas etmek de İslâmiyete adâvet etmek demektir.

ÜÇÜNCÜ HATVESİ: Der veya dedirtir:

“Şimdiye kadar sizi idare edenler fenalık ettiler, karıştırdılar. Öyleyse bana razı olunuz.”

Bu vesveseye karşı deriz:

Ey el-hannas! Onların fenalıklarının asıl sebebi de sensin. Âlemi onlara darlaştırdın, damar-ı hayatı kestini, evlâd-ı nâmeşruunu onlara karıştırdın. Dinsizliğe sevk ederek dini rüşvet isterdin. Onlara bedel seni kabul etmek, yalnız müteneccis su ile necis olmuş bir libası, hınzırın bevliliyle yıkamak demektir. Sen yalnız hayvancasına muvakkat bir hayat-ı sefilâneyi bize bırakıyorsun; insanca, İslâmca hayatı öldürüyorsun. Biz ise hem insancasına, hem Müslümancasına yaşamak istiyoruz. Senin rağmına yaşayacağız!

Eski Said Dönemi Eserleri,

Yeni Asya Neş., s. 449; Sünuhat, s. 97

LÛGATÇE:

Hutuvat-ı Sitte: 1-Altı adım. 2-İstanbul’u işgal eden İngilizler’in Müslüman halkı Osmanlı idâresinden soğutmak, halkı kıskırtmak, halka ümitsizlik aşılama için giriştikleri hileli faaliyetleri yok etmek için Bedüzzaman Said Nursî’nin yazdığı bir risâle.

el-hannas: şeytan.

hırs-ı câh: makam, mevki’ ve rütbe hırsı.

humk: ahmaklık, bölülük, aptallık.

müteneccis: necis hale gelmiş, pisenmiş, kullanılmaz hale gelmiş.

hınzır: domuz.

bevl: idrar.